'కిడ్డీ బాంక్'

సిరులొలికే చిన్నారి మనసులోని మాటల మూట – నెలకొక్కటి..!

ఇవాళ స్కూల్ అయిపోయి ఇంటికొచ్చేస్తున్నా ఇంకా కాంతి తెచ్చిన బొమ్మే గుర్తొస్తుంది. పోయిన వారం జరిగిన కాంతి పుట్టిన రోజుకి వాళ్ళ మామయ్య ఇచ్చారంట. ఎంత బావుందో! తెల్లటి బొమ్మకి నల్లటి జుట్టు భలే వంకీలు తిరిగి పొడవుగా వదిలేసి ఉంది. కళ్ళు అయితే గుండ్రంగా ఎంత బావున్నాయో! బొమ్మకి వెనకాల చిన్న బటన్ ఉంది.. అది నొక్కితే 'హలో మై ఫ్రెండ్ ' అంటూ కళ్ళు పైకి కిందకి ఆడిస్తూ, చేతులు చాచి పిలుస్తోంది.

కాంతి అయితే అసలు ఎవరినీ బొమ్మని ముట్టుకోనీయలేదు.. నేను తన బెస్ట్ ఫ్రెండ్ అని ఆ బొమ్మ మాట్లాడే బటన్ ని ఒక్కసారి నొక్కనిచ్చింది.. మళ్ళీ బొమ్మని జాగ్రత్తగా బాక్స్ లో పెట్టేసుకుంది.

ఇంట్లోకి వెళ్తూనే అమ్మ దగ్గర చేరిపోయా.. కాంతి తెచ్చిన బొమ్మ గురించి చెప్తుంటే అమ్మ 'ఊ' కొడుతూ తన పని చేసుకుంటుంది.. 'నాక్కూడా అలాంటి బొమ్మ కావాలమ్మా' అడగాలని చాలా అనిపిస్తున్నా అంతకుముందు కొన్ని రోజుల క్రితం నానీ గాడు క్రికెట్ బాట్ కావాలంటే 'ఆ బాట్ అంత లేవు నువ్వు అది పట్టుకుని ఏం ఆడతావురా!? అయినా మొన్న పరీక్షల్లో మార్కులు అస్సలు బాగా రాలేదు.. ముందు చదువు మీద ధ్యాస పెట్టు' అని గట్టిగా గదిమేసింది..

ఇప్పుడు నేనడిగినా అలానే కోప్పడుతుందేమో!? లేదు.. ఇంకో 2 డేస్ లో ప్రోగ్రెస్ కార్డ్ ఇస్తారు కదా, మంచి మార్కులు వస్తే అప్పుడే అడుగుతా.. మరుసటి రోజు కాంతిని అడిగా తన బొమ్మని వాళ్ళ మామయ్య ఎక్కడ కొన్నారో అని.. కాంతి వెంటనే చెప్పేసింది, "రాజు ఫాన్సీ షాపులో" అని.. 'ఓ, ఆ షాపా!' నాకు హుషారు వచ్చింది.. అమ్మ ఆ షాపు కి ఎప్పుడూ వెళ్తూనే ఉంటుంది.. అక్కడ చూసే ఉండొచ్చు..

ప్రోగ్రెస్ కార్డ్ ఇచ్చిన రోజు ఎగురుకుంటూ వెళ్ళా అమ్మ దగ్గరికి.. ఫస్ట్ రాంక్ వచ్చిందిగా మరి! అమ్మ నా మార్కులు చూసి మెచ్చుకుంటుంటే నెమ్మదిగా అడిగాను, కాంతి దగ్గర ఉన్న లాంటి బొమ్మ కావాలని.. అమ్మ నవ్వుతూ "సరేలేవే చూద్దాం " అంది.. నేను వెంటనే చెప్పాను, "అమ్మా, అది నువ్వెప్పుడూ వెళ్ళే రాజు ఫాన్సీ షాపులోనే ఉంటుందంట.. కాంతి వాళ్ళ మామయ్య అక్కడే కొన్నారంట".. "రేపు బజారుకి వెళ్తాముగా అప్పుడు చూద్దాంలే" అని అమ్మ అనగానే నాకు ఇంకా సంతోషం వేసింది.. మళ్ళీ వెంటనే అటూ ఇటూ చూశాను, నానీ గాడు విన్నాడేమో అని! వాడు వింటే గనక తన క్రికెట్ బాట్ గురించి గొడవ మొదలుపెడతాడు!

అమ్మ బజారుకెళ్తూ నన్ను కూడా తీసుకెళ్ళింది.. నేనా షాపులోకి వెళ్తూనే చుట్టూ చూసేసాను, ఆ బొమ్మ ఎక్కడన్నా కనబడుతుందేమోనని.. షోకేస్ లో అద్దాల వెనక ఉన్న బొమ్మని చూస్తునే సంతోషంగా "అదిగో అమ్మా, అదే!" అని అరిచి చెప్పాను.. అమ్మ "ష్ ష్." అని అక్కడున్న షాపాయన్ని "ఆ బొమ్మెంతండీ" అనడిగింది.. ఆయన "రెండువందల యాభై" అన్నారు..

"అబ్బో, అంత రేటా!" అనేసి నా వైపు తిరిగి "సర్లే మళ్ళీ వచ్చినప్పుడు చూద్దాం" అని షాపు బయటికి తీసుకొచ్చేసింది..

అయితే ఆ బొమ్మ చాలా ఖరీదన్నమాట! ఇంక అమ్మ కొనివ్వదేమో!? ఇంటికెళ్ళగానే నేను హోంవర్క్ చేసుకుంటుంటే నాన్న అమ్మని అడుగుతున్నారు, "ఏంటి సిరి అంత సైలెంట్ గా ఉంది?" అమ్మ వెంటనే నా బొమ్మ కథంతా నాన్నకి వినిపించింది.. అలానే దాని ఖరీదు కూడా.. నాన్న కూడా అచ్చు అమ్మ లాగే "అబ్బో, చాలా ఖరీదే" అనేసారు..

కానీ కాసేపాగి అమ్మ అన్నం పెడుతూ "సిరీ, నీ పుట్టిన రోజు ఇంకో రెండు నెలలుందిగా, అప్పటి వరకూ నీ కిడ్డీ బాంక్ లో పోగయిన డబ్బులతో కొనుక్కుందువు గానీ.. ఇరవయ్యో ముప్పయ్యో తగ్గితే నేనిస్తానులే.. అంతకంటే ఎక్కువ మాత్రం నేనివ్వను" అంది.. నాకు మళ్ళీ హుషారు వచ్చేసింది.. "అలాగే అమ్మా.. అప్పుడెప్పుడో ఎగ్జిబిషన్ కి వెళ్ళినప్పుడు కదా తీశాను నా కిడ్డీ బాంక్ లో డబ్బులు.. నా పుట్టినరోజుకల్లా బోల్డన్ని పోగవుతాయి" గొప్పగా చెప్పాను..

ఇంకా అప్పటినించి నాన్న వారం వారం ఇచ్చే డబ్బులు, కొట్టుకి పంపినప్పుడల్లా అమ్మ ఇచ్చే మిగిలిన చిల్లర డబ్బులు అన్నీ నా కిడ్డీ బాంక్ లో వేసేస్తున్నాను.. కాంతి చెప్పింది, కావాలంటే బుజ్జి బుజ్జి బట్టలు కుట్టించి వేసుకోవచ్చని.. ఇంకేమి! పక్క సందులో మా బట్టలు కుట్టే టైలర్ రమేష్ అంకుల్ దగ్గరికి వెళ్ళి, కత్తించిన ముక్కల్లో మంచి మంచివి నేను తీసుకుంటానని చెప్పాను.. అక్కడ నించి తిరిగి వస్తుంటే నానీ అడిగాడు, "అక్కా, నీ బొమ్మకి పేరేమి పెడతావు?" అని..

అవును కదా, చక్కగా నా బొమ్మని పేరు పెట్టి పిలుచుకోవచ్చు! "నువ్వేమన్నా పేర్లు చెప్పు నానీ" అని అడిగానో లేదో వాడు గబగబా "చిట్టి, పింకీ, చంటి, .." అంటూ ఏవేవో పేర్లు మొదలుపెట్టాడు.. నాకైతే ఒక్కటి కూడా నచ్చలేదు.. 'అయినా వీడికి ఇంతమంది అమ్మాయిల పేర్లు ఎలా తెల్సో!?'

హోంవర్క్ చేసుకుంటుంటే గభాల్న తట్టింది ఒక పేరు.. గట్టిగా అరిచి చెప్పా, "నానీ, నా బొమ్మ పేరు డాలీ".. లోపలనించి అమ్మ "బావుందే పేరు" అని అంది.. మర్నాడు కాంతికి చెప్తే తను కూడా చాలా బావుంది అంది.. తన బొమ్మకి కూడా ఏం పేరు పెట్టాలా అని ఆ లోచిస్తూ ఉంది..

కొన్ని రోజుల తర్వాత అమ్మ, నేను బజారుకి వెళ్ళినప్పుడు అమ్మని బతిమాలి, బొమ్మని చూద్దామని షాపుకి వెళ్ళాము.. అమ్మ వేరే ఏవో చూస్తుంటే నేను తిన్నగా బొమ్మ ఉన్న అద్దాల బీరువా దగ్గరికి వెళ్ళిపోయా.. కానీ.. అక్కడ బొమ్మ కనిపించలేదు!! 'అయ్యో! ఎవరో నాకన్నా ముందే కొనేసుకున్నారేమో'... "సిరీ, ఇంక పద వెళ్దాము" అంటూ వచ్చిన అమ్మ కంగారుగా "ఏంటే ఏడుస్తున్నావు?" అడిగింది.. నాకే తెలీదు నేను ఏడుస్తున్నానని!!

"నా బొమ్మని ఎవరో కొనేసుకున్నారమ్మా" అని చెప్తుంటే అక్కడ ఉన్న షాపంకుల్ "లేదమ్మా, ఆ బొమ్మని అదిగో ఇంకో బీరువాలో పెట్టాము" అని ఎదురు అద్దాల బీరువా వైపు చూపించారు.. "అయినా అదొక్కటే కాదు, లోపల ఇంకా ఉన్నాయి" అని చెప్తుంటే అమ్మ "చూశావా, ఇంకా బోల్డు ఉన్నాంట.. ఇక ఏడవకు" అని ఒక చాక్లెట్ కొనిచ్చింది..

కానీ ఇంటికొస్తూనే నాన్నతో "దీనికి బొమ్మ పిచ్చి చాలా ఎక్కువైపోయిందండీ" అంటూ ఇందాక షాపులో జరిగింది చెప్పింది.. "దాని కోసమేగా కష్టపడి డబ్బులు కిడ్డీ బాంక్ లో దాచుకుంటుంది, అందుకే కనబడక పోయేసరికి ఏడ్చి ఉంటుందిలే" అని నాన్న అనగానే, "అదొక్క విషయమే కాదండీ! అప్పుడే బొమ్మకో పేరు పెట్టింది కదా.. ఇక అస్తమానం ఇది డాలీ కోసం.. అది డాలీ కోసం అని ఇంటి నిండా చెత్త పోగేస్తుంది.. టైలర్ దగ్గరనించి గుడ్డ పీలికలు తెచ్చి దాస్తుంది కదా.. అది కాకుండా మొన్న మన పక్కింటి ఆవిడతో నా పాత పట్టుచీరలు ఏం చేయాలో తెలీటం లేదని చెప్తుంటే, మధ్యలో ఇదొచ్చి 'అమ్మ! మెరిసే అంచు ముక్కలు నాకివ్వా, డాలీ కి లంగా వోణీ చేస్తాను' అంది!!

"అంతేనా మెడలోకి గొలుసులకని పిచ్చి పిచ్చి పూసలు.. జడలకని తన మంచి రిబ్బన్ లు కూడా కత్తిరించి వేస్తుంది.. ఇల్లంతా దీని బొమ్మకి కావాల్సిన సామాన్లే!!" అని కాస్తాపి "ఇంకో విషయం చెప్పనీయండి.. దీనికి, బొమ్మకి, వేరే మంచం కావాలంట! ఇట్లా

అయితే బొమ్మేదో కొన్న తర్వాత వేరే గదే ఇమ్మంటుందేమో!!"

"లేదమ్మా, ఇంకో గది అడగను" అని అమ్మని ఆ పుతూ చెప్పా.. లేదంటే అసలు బొమ్మే కొనరేమో!? నాన్న నా వంక చూస్తూ "సిరి తల్లీ, నువ్వు నిజంగానే బొమ్మ గురించి ఎక్కువ ఆలోచిస్తున్నావు.. బొమ్మ కొనేవరకు నీ నోటి వెంట మళ్ళీ దాని మాట వినబడనీయకు" అని అస్సలు నవ్వకుండా చెప్పారు..

నాన్న అలా చెప్తే ఇంకెందుకు మాట్లాడతాను.. కానీ చాటుగా పూసల దండలు, బొట్లు, రిబ్బన్‌లు అన్నీ దాచిపెట్టుంటున్నా.. కాంతికి కూడా చూపిస్తున్నా..

ఒకరోజు స్కూల్ కి వెళ్ళబోయేముందు అమ్మ అంది, "సిరీ, నీ పుట్టిన రోజు వచ్చే వారమే కదా, ఇవాళ సాయంత్రం వెళ్ళి నీ బొమ్మ కొనుక్కొద్దాము".. నేను వెంటనే "మరి కిడ్డీ బాంక్ లో ఎన్ని డబ్బులున్నాయో లెక్కపెడదామా" అనడిగా..

"ఇప్పుడు టైం లేదు.. సాయంత్రం వెళ్ళబోయే ముందు చూద్దాములే.. మర్చిపోయా, ఇవాళ నేను ఇంటికొచ్చేసరికి కొంచెం లేట్ అవుతుంది.. ఇంటి తాళం పక్కింటి ఆంటీ దగ్గరుంటుంది.. మీరిద్దరూ రాగానే స్కూల్ డ్రెస్ మార్చుకుని ఉండండి.. నాన్న గారు రాగానే మనిద్దరం బజారుకి వెళదాం" అని చెప్పింది..

ఇంక స్కూలికి వెళ్ళినప్పటి నించి ఎప్పుడు సాయంత్రం లాస్ట్ బెల్ కొడతారా అని చూడటమే! బెల్ కొట్టగానే గబగబా బయటకొచ్చి చూస్తుంటే వెంకన్న కనిపించాడు.. సాంబయ్యకి అప్పుడప్పుడూ ఏదన్నా పని వస్తే వెంకన్నని పంపుతాడు..

ఆంటీ దగ్గర నించి తాళం తీసుకుని ఇంట్లోకి వెళ్ళగానే నానీ పుస్తకాల సంచి పక్కన పడేసి, బట్టలు మార్చుకుని ఆడుకోవటానికి పరిగెత్తాడు.. నేను స్నానం చేసి అమ్మ కోసం చూస్తు వరండాలో కూర్చున్నా..

అంతలో గేట్ శబ్దం అయితే అమ్మో, నాన్నో అనుకుని గభాల్న బయటకి చూశా.. ఊహూ, కాదు.. సాంబయ్య!

నన్ను చూడగానే "పాపా, అమ్మ గారున్నారా?" అనడిగాడు..

"అమ్మ ఇవాళ కొంచెం ఆలశ్యంగా వస్తానంది సాంబయ్యా" అని చెప్పగానే "నాన్న గారు అప్పుడే రారు కదా!" అనుకుంటా బయట గట్టు మీద కూర్చున్నాడు..

"ఇవాళ నువ్వు రాలేదేంటి సాంబయ్యా?" ఊరికే అడిగాను..

"మా అమ్మాయికి వంట్లో బాలేదమ్మా.. హాస్పిటల్లో చేర్పించాము.. పొద్దునించీ తిండీ తిప్పలూ లేకుండా అక్కడే ఉన్నాము.. అమ్మ ఏంటమ్మా ఇంకా రాలేదు?" అని మళ్ళీ అడిగాడు..

సాంబయ్య కి మా నానీ అంత పాప ఉంది.. అప్పుడప్పుడూ సాంబయ్య తీసుకొస్తాడు తనతో పాటు.. నానీ నన్ను 'అక్కా' అంటం విని తను కూడా అలానే పిలవడం మొదలుపెట్టింది.. పాపం పెద్ద జ్వరం వచ్చిందేమో అందుకే హాస్పిటల్లో పెట్టారు.. అప్పుడు చిన్న బాబాయికి ఇలానే పెద్ద జ్వరం వస్తే హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళారు.. కానీ బాబాయి మళ్ళీ ఎప్పుడూ ఇంటికి రాలేదు.. అమ్మ చెప్పింది 'అంత జ్వరం వస్తే ఎప్పుడో మనమే వాళ్ళ దగ్గరికి వెళ్ళాలి కానీ వాళ్ళు ఇంక మన దగ్గరికి రారు' అని... అయితే సాంబయ్య వాళ్ళ పాప కూడా అంతేనా!?

అంతలో అమ్మ వచ్చింది.. సాంబయ్య వాళ్ళ పాప జ్వరం గురించి చెప్పి "డాక్టరు ఏవో మందులు వెంటనే కొని వేయమన్నారు.. అవి వాడితే కాస్త నెమ్మదిస్తుందంట.. వాటికోసం సరిపడా డబ్బులు లేకపోతే చాలా చోట్ల అడిగి ఆఖరికి మీ దగ్గరకి వచ్చానమ్మా.. ప్రతినెలా నా రిక్షా డబ్బుల నించి తీసుకోండమ్మా" అన్నాడు..

"ఎంత అవుతాయి మందులకి?" అని అమ్మ అడగగానే "దాదాపు మూడు వందలవుతాయంటమ్మా" అని చెప్పాడు..

"అయ్యో! అంత అయితే ఇప్పుడు నా దగ్గర కూడా లేవు సాంబయ్యా.. మీ అయ్యగారు వస్తే ఆయన దగ్గర తీసుకుని నేను

బజారుకి వెళ్ళాలి" అమ్మ చెప్పింది..

"అయితే, అయ్యగారి కోసం చూస్తాను" అని మళ్ళీ అక్కడే అరుగు మీద కూర్చుండి పోయాడు..

నేనూ సాంబయ్య పక్కనే కూర్చుని నాన్న కోసం గేట్ వంకే చూస్తున్నా..

చాలా సేపయింది.. అమ్మ రెండు సార్లు బయటకి వచ్చి 'వచ్చేస్తారు, కంగారు పడకు' అని చెప్పి వెళ్ళింది.. టివి లో వార్తలు కూడా చెప్తున్నారు.. నాన్న ఇంకా రాలేదు..

నేను లోపలికి వెళ్ళగానే వార్తలు చూస్తున్న అమ్మ నన్ను చూసి, "తల్లీ బజారుకి రేపు వెళ్దాము.. చూశావుగా నాన్నగారు ఇంకా రాలేదు" అని అంటుంటే నేను "అమ్మా, నా కిడ్డీ బాంక్ లో డబ్బులు సాంబయ్యకి ఇవ్వమ్మా.. మందులు వేయకపోతే మన చిన్న బాబాయి లాగా పాప కూడా ఇంటికి రాదేమో" అని చెప్పాను..

అమ్మ ఎందుకో నా వైపు అలానే చూసింది.. వెంటనే టివి ఆపుచేసి నన్ను దగ్గరికి లాగి, "నిజంగానా సిరీ? మరి నువ్వు డాలీ కోసం దాచిపెట్టుకున్నావుగా అవన్నీ" అంది..

"నిజం అమ్మా, డాలీ కోసం నేను మళ్ళీ దాచి పెడతాను" అని చెప్పగానే అమ్మ "సాంబయ్యా, సాంబయ్యా" అని గట్టిగా పిల్చింది.. తర్వాత ఇద్దరూ కుర్చుని నా కిడ్డీ బాంక్ మూత కింద నించి డబ్బులన్నీ బయటకి తీసి లెక్క పెట్టారు..
సాంబయ్యకి కావాల్సిన వాటికంటే కొన్ని రూపాయలు ఎక్కువే ఉన్నాయంట! సాంబయ్య నన్ను ఒకసారి గట్టిగా పట్టుకుని వెంటనే పరిగెత్తాడు..

కాసేపాగి నాన్న వస్తూనే "లక్ష్మి ఇవాళ ఆఫీసులో చాలా పని పడింది.. మీరు బజారుకి రేపు వెళ్ళండి" అంటుంటే అమ్మ "ఇవాళ మన సిరి ఏం చేసిందో తెల్సా.." అంటూ సాంబయ్య నా కిడ్డీ బాంక్ లో డబ్బు తీసుకెళ్ళిన సంగతి అంతా చెప్పేసింది.

నాన్న కూడా అచ్చు ఇందాక అమ్మ చూసినట్లే నా వంక చూసి "నా సిరి తల్లీ" అని గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకున్నారు..
ఇద్దరూ తిట్టలేదంటే నేను చేసింది మంచి పనే అన్నమాట!! అప్పుడు పడుకునేటప్పుడు నేను డాలీ గురించి అస్సలు తలుచుకోలేదు..
నా పుట్టిన రోజు నాడు సాంబయ్య నాకు ఒక అమ్మాయి బొమ్మ ఇచ్చాడు.. రంగు రంగులతో ఎంత బావుందో.. మొహం భలే నవ్వుతూ ఉంది.. కాస్త కదిలిస్తే చాలు తల అటూ ఇటూ ఊపుతుంది.. అమ్మ చెప్పింది దాన్ని 'కొండపల్లి బొమ్మ' అంటారని..

"అమ్మా, రేపు నా కొత్త బొమ్మని స్కూల్ కి తీసుకెళ్ళి అందరికీ చూపిస్తాను" అని అడుగుతుంటే నానీ వచ్చి "అక్కా, నీకు ఎప్పుడన్నా డబ్బులు ఇష్టం లేకపోతే నాకివ్వవా?" అనడిగాడు..

"ఎందుకు" అంటే

"నా కిడ్డీ బాంక్ లో వేసుకుని క్రికెట్ బాట్ కొనుక్కుంటాను" అన్నాడు..

ఇంతకీ నేనెవరంటే...

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్.. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్ . కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు..

నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ ' 'నాని బంగారూ ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం ! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమౌతోంది..బై..

సరదా..సరదాగా..!

శంకర్రావుగారికి రెండు వాచీలున్నాయి.

ఒకటి పూర్తిగా చెడిపోయింది. రెండోది ఇరవై నాలుగ్గంటలకి ఒక సెకండ్ స్లో అవుతుంది.

"ఈ రెంటిల్లో ఏ వాచీని చేతికి పెట్టుకోమంటావ్?"అన్న ప్రశ్నను కంప్యూటర్ కి పంపించాడాయన.

దానికి కంప్యూటర్ బోలెడుసేపు లెక్కలు వేసి చివరకు జవాబు ఇచ్చింది.

"పూర్తిగా చెడిపోయిందే పెట్టుకోండి! ఎందుకంటే అదిరోజుకి రెండుసార్లు సరయిన సమయం చూపుతుంది. రెండోది నూట ఇరవై సంవత్సరాల కోసారి గానీ సరయిన సమయం చూపదు...."

- యర్రంశెట్టి శాయి